

bilo mogoče misliti na preprečenje nesreče, je že bilo gospodarsko poslopje v ognju in znaša škoda 15.000 Din.

Posestnik ob gospodarsko poslopje. V Škalah za cerkvijo na majhnem bregu ima svojo domačijo posestnik Jože Skornšek, po domače Šrot. Iz neznanega vzroka mu je v noči uničil ogenj gospodarsko poslopje. Domači so rešili s težavo živino. Gašenje je bilo skoro izključeno, ker je primanjkovalo vode.

Radi zlomljene noge umrla. Marija Kolar, 45letna žena posestnika v Drenskem rebru v župniji Pilštajn pri Kozjem, je padla pri razobešanju perila z lestve tako nesrečno, da si je zlomila desno nogo. Prepeljali so jo v celjsko bolnico, kjer je podlegla posledicam poškodbe.

Planinska nesreča. Na Stol v Karavanah sta bila namenjena neki Celovčan in 25letna Micka Kebitzeva iz Št. Vida na Koroškem. Kebitzevi je spodrsnilo ter je padla čez strmo snežišče, priletela je med skale in je obležala vsa potolčena. Ko je prišla pomoč iz Prešernove koče na Stolu, so ugotovili, da je turistka poškodovana po celem telesu in ima desno nogo dvakrat zlomljeno.

Razne novice.

Zbornica za trgovino, obrt in industrijo v Ljubljani razpuščena. Trgovinski minister dr. M. Vrbanič je razrešil vse svetnike in člane predsedstva Zbornice za trgovino, obrt in industrijo v Ljubljani. Zbornici je postavljen za komisarja g. F. Logar, inšpektor banske uprave.

Pevski zbor Glasbene Matice bo na Telovo popoldne ob 3. uri priredil koncert pri Sv. Lenartu za tržane in okolico. Pel bo nekaj umetnih, večinoma pa narodne pesmi, kakoršnih še pri Sv. Lenartu gotovo ni bilo nobeno pevsko društvo. Ljudstvo, ne zamudi lepe prilike in pridite polnoštevilno.

Z avtomobilom na Pohorje se bo mogoče peljati že tekom par tednov. Pohorska cesta iz Marije Reke pri Hočah gre proti koncu in je že dogotovljena pod Pohorski dom, oziroma do Mariborske

koče. Parni valjar mariborskega cestnega odbora je na delu, da povzra zadnje dele nove ceste.

Dva utopljenca je naplavila Drava na Fali. Gre za Jakoba Černa, tesarja v Dravogradu, ki je pred tedni zginil od doma, in za truplo 16—18letne deklice.

65letnico obstoja je slavila zadnja delovna v Celju prostovoljna gasilska četa. Ob tej priliki je bil slovesno blagoslovljen nov rešilni avtomobil.

ŽENE ZAMOREJO PO VEČKRATNI NOSEC-NOSTI z dnevno uporabo pol kozarca naravnih

FRANZ-JOSEFOVE

genčice, užite na tešče želodec, doseči lahko izpraznjenje črevesja in urejajo delovanje želodca.

FRANZ-JOSEFOVA

voda je davno preskušena, najtopleje priporočana in se dobiva povsod.

Ogl. reg. S. br. 30.474/35

V letošnjem maju samo 10 dni brez dežja. Našega kmeta bo zanimalo, koliko dni smo prebili letošnji majnik v dežju. Letošnji maj je bil najbolj deževen mesec tekom zadnjih osmih let. Letošnje majske količine dežja so bile štirikrat tako velike kakor maja 1932 in trikrat tolike, kakor maja v zadnjih osmih letih. Deževne količine v maju 1936 so rekordne v zadnjih 96 mesecih. Deževalo je 21 dni in brez dežja smo prebili 10 dni.

Pojasnjena zadeva s prvotno neznanim utopljencom. Poročali smo v našem listu, kako je prinesla Mura iz Avstrije na jez papirnice v Sladkem vrhu na severni meji truplo neznanega utopljenca. Na telesu so bili znaki nasilne smrti. Graška policija je sedaj dognala, da gre za Henrika Griesriegla iz Puntigama pri Gradcu. 12. maja ga je odnesla Mura, ko je skočil v njo za nekim samomorilcem, da bi ga rešil. Pri skoku v vodo se je udaril z glavo ob kamen.

Izredna žeparska spretnost. V Belgradu se je vršil kongres znamenitih šefov policijskih uradov v Evropi. Po zboru so napravili udeleženci več izletov in med

drugimi tudi v Sarajevo, kjer so bili posebno prijazno sprejeti. Gospodom iz inozemstva so razkazovali Sarajevčani znamenitosti mesta in so jih popeljali tudi na trg. Tamkaj si je kupil vsak nekaj za spomin. Neki sarajevski odvetnik si je dovolil šalo in je najel mojstra v žeparski spretnosti, ki je na trgu ali čaršiji zastopnikom policijske oblasti posmukal iz žepov vse, kar so si nakupili. Ko so prišli gospodje v Ilidže na kosilo, so opazili, da so bili vsi okrađeni. Odvetnik, ki je oskrbel, da jim je spretna roka izpraznila žepe, je prinesel v Ilidže celo vrečo ukradenih spominkov in jih je vrnil na veliko zabavo imenitnim lastnikom iz inozemstva. Sarajevska šala je dokazala gospodi, ki ima vedno opravka z vsemi mogočimi zločinci, da tudi oni niso varni pred »mojstrsko« roko.

Gasilska zajednica dravske banovine opozarja vse prostovoljne gasilske čete in župe na razglas v »Finansijskem zborniku« št. 22 z dne 28. maja t. l., ko pod členom 39 dovoljuje finančno ministrstvo vsem dobrotvornim in humanim društvom na njihovih zabavah s humanim ciljem točenje alkoholnih pijač na drobno brez plačanja takse, ako izvršujejo to točenje v lastni režiji. Pravico za to točenje in sicer za vsak posamezen slučaj posebej, izdaje pristojna finančna direkcija po prošnji društva (čete) in predlogu pristojne davčne uprave, ki potrdi na podlagi predloženih in overovljenih društvenih pravil, da je cilj društva v resnici dobrodelen in človekoljuben. — Na dravsko finančno direkcijo naslovljene in s kolekom 5 Din kolekovane prošnje je vlagati vedno le pri pristojnem davčnem uradu. Njih rešitev bo prosilec vedno sporočena potom finančne kontrole dotičnega kraja. Trošarina se bo plačevala. Glede poslovnega davka bo poučila prosilce davčna oblast. — Zajednično predsedstvo.

Ali si že obnovil naročnino?

Razgovor s pregananim abesinskim negušem.

Poročevalec ugled, angleškega lista je objavil razgovor, katerega je imel z negušem, ki se je prepejal iz Jeruzalema na angleški križarki v Gibraltar (utrjena angleška postojanka v Španiji). Razgovor je potekel takole:

»Velikanstvo, ste bili zadovoljni s sprejemom v Gibraltarju?«

»Izredno sem zadovoljen. Ginjen sem, ker sem se lahko prepričal, da obdrži Angleška zvestobo svojim prijateljem tudi tedaj, če jih je doletela nesreča.«

»Mar li tudi za bodoče računate Velikanstvo na podporo Anglije?«

»Velika Britanija je olla zmiraj predbojevniki Društ. narodov. Zaupam

Ciganka.

Povest iz domačih hribov.

»Tako dober mi še noben človek ni bil na svetu kakor ti. Rada te imam!« je vzkliknila ciganka, se vrgla dekli okoli vratu in jo poljubila.

Dva dni nato je prišel Franc, mladi gospodar, domov. Bil je postaven mož, ki mu njegovih trideset let ni bilo videti. Nekaj oblastnega je imel na sebi in tudi oblečen je bil pol po mestno in pol po kmetiško.

Vrnil se je slabe volje. Čeprav je toliko dni obletaval tiste ogrske trgovce, ki so kupili pri njem les, svojega denarja še vedno ni dobil.

Mati si zaradi tega tudi ni upala ziniti o ciganici, ampak je hotela kak dan še počakati. Ujec Miha pa je vse počenčal, in ko je mladi silil, mu je na dolgo in široko pripovedoval, kako je prišla ciganka na Ravne in da jim jo hoče potovka kar vsiliti. Gospodar je gubančil čelo in nevoljno odkimaval:

»Nak, Hruplja pri nas ne bo komandirala.«

Potem ves večer ni več znil o tem. Drugo jutro je stopil gor pod streho in zagledal ciganko pri oknu. Ta se ga je tako prestrašila, da je nekaj nerazumljivega zagrgljala in se jela po vsem telesu tresti. Z mračnim pogledom jo je gospodar premeril in jeza ga

je obšla, ko je videl na njej obleko svoje rajne sestre. Le nekaj trenutkov je tako stal, potem se je obrnil in brez besede odkorakal po stopnicah dol... Ne, ta ženska ne sme ostati niti ena noč več pri hiši! Naj Hruplja le pride! Zagodel ji bo, kakor ji ni še nihče... Pa mu ni bilo treba dolgo čakati; kajti potovka je spodaj v hiši že čakala nanj in se glasno menila z materjo. Trdo je odprla vrata in široko stopil pred ženski. Potovka je koj videla, da je vstal z levo nogo, pa je dejala hudomušno:

»O, Ravnjak! Dober dan — ali si že nazaj? Ali si dobro opravil?«

»Nič te ne briga!« jo je obrevknil. »Ampak kako je s teboj, o tem se bova menila.«

»Z menoj? Hvala Bogu! Kar zadovoljna sem. Za kruh si že zaslužim.«

»Da, poteplješ se okoli in kjer kako mrcino izvohaš, jo nam vrineš. Jaz ti bom dal!« je rohnal.

Tedaj je potovka vstala in stopila tik pred gospodarja; bila je še za spoznanje večja od njega. Z enim očesom je pomežiknila in se predrzno ozrla nanj:

»Hoho, fantič, ali misliš, da se te Jerca kaj boji. To bi morali pa že večji in starejši možakarji priti. Ko bi bila deset let prej na svet pokukala, bi ti lahko bila babica.«

Nana, gospodinja, se je zbala prepira in je tiho zmuknila skozi vrata.

Cirilova knjigarna v Mariboru nudi naslednja dela: Remec: Sv. maša, dar Srca Jezusovega, broš. Din 16.—. — Kraljevanje Srca Jezusovega v družinah, broš. Din 15.—. — Jurhar: Presveto Srce Jezusovo, broš. Din 14.—. — Zabu-kovec: Vrtnice, broš. Din 15.—. — Paté: Ob-ljube Srca Jezusovega, razlaga 12 obljub pre-svetega Srca Jezusovega, broš. Din 8.—. — Cankar: Zbrani spisi, 19. zvezek, celo platno D 66.—, pol usnje Din 84.—. — Naše ljekovito bilje, broš. Din 20.—. — Petelin-Krošl: Pregled občne zgodovine, IV. del: Novi vek, broš. Din 28.—. — Križ in sovjetska zvezda, drama v 4 dejanjih, broš. Din 8.—. — Slava Tebi Slomšek škof, dva slavospeva, Din 5.—. — Slomškova koračnica, Din 6.—. — Prleška koračnica, po veselih prleških napevih, Din 10.—.

Cirilova knjigarna v Mariboru priporoča: Willam: Das Leben Marias, der Mutter Jesu, mit vielen Bildern, vez. Din 102.—. — Dillersberger: Der neue Gott, ein biblisch-theologischer Versuch über den Epheserbrief, broš. Din 63.—. — Berghoff: Der ganze Christ, broš. Din 44.80.—. — Hilker: Jüngerherrschaft und Heerbannstreue, ein Hilfsbuch für die Erziehung der jungen Kirche zur Nachfolge Christi, vez. D 58.80.—. — Pfleger: Geister, die um Christus ringen, vez. Din 88.—. — Kalan: Die Welt für Christus, broš. Din 47.—. — Guardini: Christliche Verwirklichung, kart. Din 70.—. — Hättenschwiller: Wie gut der Heiland ist, Herz-Jesu-Erzählungen aus dem Sendboten des göttlichen Herzens Jesu. I. in II. del, broš. Din 130.—.

Obžalovanja vredni slučaji.

Beg iz življenja. V neki mariborski gostilni je bilo ukradenih strojevodji Francu Bučovniku iz mariborske Kolonije 700 Din. Zguba pravzaprav neznatne svote je možakarja toliko zmedla, da se je obesil.

Kaznjenec pobegnil. V mariborski kaz-nilnici je bil zaprt radi tatvine na 2 leti obsojeni Rudolf Podpečan. Imenovani je dne 6. junija pobegnil s kaznilniškega posestva pri Sv. Miklavžu pri Mariboru.

Vlomilca napodil z naperjenim samo-kresom. Posestnik Marko Onič iz Hrast-ja pri Pekrah pri Mariboru se je vrnil na dom. Zadel je na neznanca, ki je hotel

zginiti iz hiše z obleko in raznimi drugi-mi predmeti. Med gospodarjem in tatom je došlo do spopada. Oniču je slednjič uspelo, da je prepolnil uzmoviča z naper-jenim revolverjem.

Se nista dolgo veselila svobode. Iz za-pora sreskega sodišča v Konjicah sta po-begnila na binkoštni pondeljek 21letni J. Vengust in 25letni Jože Habjan, delavca iz Ljubecne pri Celju. Na podlagi izdane tiralice ju je izsledila celjska policija v parku, ko sta pisala vsak svoje pismo. Oddana sta bila v zapore okrožnega sodi-šča v Celju.

Izsleden vlomilec. V Kicarju pri Ptuj-u je bilo odnešenega mesa in klobas po-sestniku Jakobu Bračeku za 500 Din. Orožniki so hitro izsledili uzmoviča v osebi 43letnega Franca Pihlerja, viničar-ja v Kicarju.

Ustrelil se je v Placarju pri Ptuj-u 70-letni prevzitar Anton Sever.

V obupnem stanju se vrgel pod vlak. Na dolenski progi blizu Rudnika se je vrgel pod vlak 3. junija 58letni posestnik Ivan Golija z Rudnika. Lokomotiva mu je odrezala obe nogi in ga je tudi sicer poškodovala. Prepeljali so ga v ljubljansko bolnico, kjer so izvršili zdravniki po-trebno operacijo. Nesrečnež je legel na tračnice v duševni zmedenosti.

Smrtno se je zastrupil. V Ljubljani na starem gradu so našli truplo 31letnega mestnega delavca Mihaela Cimpermana, ki je zginil pred tednom brez sledi. Ugo-tovili so po najdbi trupla, da se je za-strupil z lizolom.

Vlom pri kapucinih. Neznanec je vlo-mil v škofji Loki v kapucinski samostan, kjer je izpraznil predal, v katerem je bi-lo 285 Din za sv. maše. Tudi v cerkvi je nasilnim potom odprl vse nabiralnike, a ni našel ničesar, ker so kapucini malo prej izpraznili puščice.

Izpred sodišča.

Uboj moža pred sodniki. Dne 5. junija se je zagovarjala pred mariborskim so-diščem 25letna Julijana Kučer, ker je

ubila 8. marca svojega moža Jožefa s ko-lom. Vse obsodbe vredno dejanje se je zgodilo v Radizelu v Slivnici pri Maribo-ru. Ubijalka je bila obsojena na 4 leta težke ječe.

Radi krvavega dogodka v blaznico. La-ni 9. septembra je prišlo v Trbovljah do krvavega dogodka. 33letni orožniški ka-plar Ludvik Gajšek je v napadu blazno-sti ustrelil v Dolančevi krčmi Faniko Pečnikovo in orožnika Vinka Stojanovi-ča, ki mu je hotel iztrgati revolver. Gaj-šek je v umobolnici v Vrabčah pri Za-grebu. V njegovi odsotnosti se je vršila v Celju 2. junija o trboveljskem krvavem dejanju obravnava. Na podlagi izjav zdravniških izvedencev je sodišče razso-dilo, da se odda Gajšek v zavod za du-ševno-bojne v Lepoglavi.

Odgovor pred sodniki za strele v bol-nici. Smo že poročali, kako je 1. aprila v ljubljanski bolnici streljal 25letni puš-karski pomočnik Viljem Kramer. Obiskal je v bolnici svojo prijateljico in je tam-kaj dobil tudi njenega moža Stanka Pan-čurja. Radi ljubosumja je oddal Kramer iz samokresa v bolniški sobi pet strellov, od katerih so zadeli trije Pančurja. Stre-li so Pančurju stalno pokvarili obe nogi. Kramer je oddal ob isti priliki strel na Amalijo Korošec, ki je ležala bolna Pan-čurjevi ženi nasproti. V Ljubljani je bil Kramer 2. junija obsojen na 2 leti in 6 mesecev robije ter na plačilo 10.000 Din Pančurju za poškodbe.

Slovenska Krajina.

Jetika v Slovenski krajini. Če zasledujemo potek bolezni jetike in njenega usodnega vpli-va na umrljivost ljudi, vidimo, da je veliko lju-di bolnih pri nas na jetiki. Četudi je Slovenska krajina pretežno kmečka pokrajina, vendar umre za jetiko 25 ljudi na 10.000 ljudi, torej na vse prebivalstvo odpade letno 227 smrtnih slu-čajev za jetiko. Veliko število ljudi je pa še v zatišju, o katerih se še ne ve, če so jetični ali ne. Prejšnja leta se tej bolezni ni posvečala pre-velika skrb. Zadnja leta pa opažamo velik na-predek v tem oziru. Protituberkulozna zveza je

»Kako si upaš in nam cigane spravljaj v hišo?« se je jezil mladi.

»Ali naj bi bila revo v Maribor k škofu nesla?« je jezikal potovka. »Vi dedci imate kratke lase in kratko pamet. Hudo ranjenega človeka, ki mu duša že iz ust sili, bo vendar prav, da ga spravim v naj-bliznjo hišo.«

»Tako hudo ji ni bilo; tedaj ne bi bila že pokonci.«

»Vprašaj dohtarja!... Sicer pa so, kolikor se jaz spominjam, na Ravnah siromakom zmeraj po-magali. Na to so Ravnjaki nekaj dali.«

»Nič ne rečem, če so jo mati, ko je bila potrebna, vzeli pod streho,« je priznal; »ampak zdaj smo svoje storili in glej, da jo spraviš iz hiše!«

»Da, to lahko storim, če se mlademu Ravnjaku jesti škoda zdi.«

»Zaradi jesti to ni. Ampak sumljivega človeka ne morem trpeti v hiši.«

»Sumljivega človeka? Kaj pa o tem dekletu veš slabega?«

»Cigan je cigan. Lažejo se in kradejo in bogve, kaj še.«

»Slabosti ima vsak človek. Toda vsak naj pred svojim pragom pometa, pa bo povsod čedno! Sicer pa je cigan tudi lahko poštenjak. Z ljudmi je treba pač prav ravnati.«

»Menda vendar ne misliš, da bo ostala ciganka pri nas?«

»Ne, ne mislim ničesar; dejala pa bi bila, da Ravnjaki ne bodo na pol pota obstali. Taki Ravnjaki še niso nikoli bili.«

»Kako spet to misliš?«

»Povedala ti bom. Tvojega očeta oče niso prav nič omecovali, ko so jih za botra prosili pri onih tatovih v Roglji bajti. Tvoj oče pa so tistega bol-nega dalmatinskega bratca tudi kar v hišo vzeli in do smrti je ostal tu za hlapca. Da — tvoj ded in tvoj oče, ta dva sta bila moža!«

»Jaz pa nisem, kaj?« se je razburil gospodar.

»Hahaha, ti so še premlad,« se je zasmejala Jerca; »možje ne zrastejo kar tako od Kresa do Šentjakopljega. Čez eno leto, čez dve, čez tri ali pa čez deset ti bom rekla, ali si mož.«

Ravnjak se je ugriznil v ustnice. Nekoliko je pomolčal, potem je zabundal:

»To ni mala reč: tako ciganko vzeti v hišo. To bodo ljudje imeli kaj jezicati!«

»Ha, poba, zdaj vidim, da te še ni prav nič moža. Če si kako bablje ali kako teslo jezik pobrusi, ti srce že v hlače zleze. Da, taki ste dedi! Zajci ste, ne pa možje. Fej!«

»Ti imaš jezik, da bi ti sam zlodej ušel.«

»Ti pa korajže, kalikor zajec v repu!«

»Jerca, s ciganko vred te bom napodil,« je zarohnel gospodar. »V moji hiši me ne boš osirala!«

Angliji in Franciji ter članicam Zveze narodov, ki se bodo postavile na stran pravice.«

»Kaj nameravate Veličanstvo v Evropi?«

»Celemu svetu bom povedal, kaj se je zgodi-lo v vojni, katero smo bojevali z Italijo. Vprašal bom svet, če je prav, da uniči v 25 tednih 25 stoletij staro abesinsko civilizacijo barbarizem, ki je enak onemu v časih preganjanja prvih kri-stjanov.«

V nadaljnjem poteku razgovora je naglašal ne-guš, da bo razkril, kako so nastopali Italijani s strupenimi plini. Na vprašanje, če ima upa-nje, da mu bo dovolila popolno prostost Evropa, je izjavil neguš:

»Celo največji razboj-nik ima pravico, da se

ustanovila tudi v Soboti skupaj z bolniško blagajno protituberkulozni dispanzer. Bolnik, ki je nevarno bolan, oziroma ima odprto jetiko, se zdravi v bolnici brezplačno, kar je zelo velikega pomena za narodno zdravje. Soboški dispanzer je zelo delaven. Tekom tega leta je že pregledal 1092 ljudi. Med temi je bila večina bolna na odprti jetiki. Ker so pa zdravljenja takih bolnikov zvezana s stroški, se je vodstvo dispanzerja obrnilo na javnost, da bi prispevala nekaj v ta namen. Ta korak vodstva je vreden vse pozornosti in upamo, da uspehi ne bodo izostali.

Sobota. V nedeljo dne 31. maja se je vršila dobro uspela koncertna prireditev sreskega odbora Rdečega križa v Soboti ob pol 9. uri zve-

čer. Publike je bilo veliko število in je z burnim ploskanjem pohvalila prireditelje koncerta. — Bil je pri nas cirkus Kolorado, ki je za mal denar v svojem šotoru nudil mnogo zabavnih stvari. Še večji halo je žel Fregoli Retta, ki je s svojimi umetnijami nas zadivil. Da se pa vse izpopolni, je prišel še ringišpil s strelščem. Pa naj kdo reče, da nismo imenitni! — Kopališče je zopet odprto in dostopno javnosti. Sedaj je tam tudi urejena okrepčevalnica g. Faflika. Tako ne bodo letos kopalci pogrešali ničesar, samo če bo vreme dalo svoj »da«.

Mrtvega so našli v Beltincih v potoku dimnikarskega mojstra Erjavca. V potoku je bilo le neznatno vode. Erjavca je najbrž pri padcu zadela kap.

Zavarovalnina „Slovenskega gospodarja“.

Te tedne smo imeli neprijeten slučaj, da je nekdo ponaredil pečat domačega župnega in občinskega urada ter tako izposloval zavarovalnino. To je povzročilo tudi, da nismo ostalih prošelj mogli rešiti tako točno, kakor to običajno stori-mo. Da se v bodoče ne bi mogli taki slučajji ponoviti, bomo sproti objavljali ime-na prijavitelcev, kakor imamo naročilo od oblasti: Čretnik Anton, posestnik v Lembergu št. 16, pošta Podplat. — Gašpar Štefan, Cepinci, pošta Petrovci. — Godec Blaž, posestnik, Trnovce št. 17, p. Slovenska Bistrica. — Krivec Štefan, št. Jurij štev. 1, pošta Rogatec. — Jernejšek Alojzij, posestnik, Pernice štev. 14, Sv. Marjeta ob Pesnici. — Spanring Jo-

žef, posestnik, Hošnica št. 36, Poljčane. — Topolovec Jožef, Grdina št. 19, Stoperice, Majšperk. — Lasič Katarina, Rače št. 152. — Milošič Jožef, Janžki vrh št. 53, Ptujška gora. — Furman Ivan, Pokošje št. 14, Gornja Polskava. — Marija Skok, Tržec 37, št. Vid pri Ptuj. — A. Horvat, Medvedce št. 5, Majšperk. — Te neresene zadeve je zavarovalni odsek moral zadržati, ker je dobil tako naročilo. Ponovno opozarjamo, da se mora sedaj zaradi nastalega slučaja vsaka prijava posebej preiskati in da zato ni mogoče ustreči prošnji takoj! Vsak pa, ki mu po pravici gre zavarovalnina, jo bo v smislu pravilnika tudi prejel. — Zavarovalni odsek.

glasiti se je treba vsaj do 14. junija v pisarni na Aleksandrovi cesti 6 I ob sredah in sobotah od 8. do 10. ure, ali pa pri predsednici g. Kat. Bauman, Cvetlična ulica 23, Marijini častilci! Porabite to lepo priliko in pohitite v naše slovensko lursko svetišče, v Rajhenburg! Romanja se lahko udeležijo tudi nečlanice, kakor tudi možje in fantje.

Konjice. Prvo nedeljo v juniju smo posvetili Slomšek in veliki težnji našega naroda po

njegovi beatifikaciji. Možje in fantje so v izredno velikem številu prejeli sv. obhajilo ter ga darovali v namen Slomškove beatifikacije. Pridigo je imel prof. dr. J. Hohnjec, ki je začrtal velevažen pomen katoliške vere med slovenskim ljudstvom in svetniškega vzornika katoliškega življenja. Popoldne je bila Slomškova proslava v Katoliškem društvenem domu, ki je bil poln občinstva. Glavno besedo je imela mladina, ki je z deklamacijami, pesmimi in lepimi prizori proslavila spomin največjega mladinskega ljubca, ki ga je Bog dal slovenskemu narodu: škofa Slomškega. Predsednik Prosvetne zveze g. dr. Hohnjec je govoril o Slomšku kot vzgojitelju in prosvetitelju našega naroda ter poudaril neminljivo vrednost Slomškovih smernic za pravo ljudsko izobrazbo in osobito za pravilno mladinsko vzgojo, ki jo morata voditi dve zvezdi vodnici: katolištvo in slovenstvo.

Šolska obvestila.

Dijaški dom v Ptuj. Ptuj s svojo lepo lego in zdravim podnebjem je kakor nalašč ustvarjeno mesto za srednješolsko mladino. Tukaj ni velikomestnega hrupa in prahu, ki bi motil di-jaka pri učenju. Okolica mesta je zelo lepa in primerna za sprehode po čistem zraku, tako da zdravje ni ogroženo. Zato je na ptujski gimnaziji bilo vedno dijakov tudi iz oddaljenih krajev naše domovine. Večina njih stanuje v Di-jakškem domu, ki stoji tik popolne državne realne gimnazije. V njem je prostora za 120 di-jakov. — Z novim šolskim letom 1936-37 pre-ide Dijaški dom v samostojno upravo minorit-skega samostana v Ptuj za daljšo dobo let. Na ta način se je najbolje uredilo vprašanje vodstva tega zavoda, ki se bo za prihodnje šol-sko leto povsem predrugačilo. Očetje minoriti bodo posvetili vzgoji učencev vso skrb, ki ga je svojčas užival. Vzgoja v zavodu bo sledila na versko-moralnem in narodnem principu, ne glede na poklice, katerim se bodo gojenci po-svetili. V zavodu se bodo med drugimi adapta-cijami uredile nove spalnice in lepa domača ka-pelica. Jasno je, da bo nova uprava gojencem nudila zdravo in izdatno hrano in vso oskrbo, ki bo v rokah šolskih sester, ki prevzamejo go-spodinjstvo v zavodu. Starši, ki žele v prihod-

Krščanska ženska zveza v Mariboru priredi v dneh 11. in 12. julija veliko romanje v Slo-venski Lurd — Rajhenburg. Tega romanja se udeleži tudi naš nadpastir g. dr. Ivan Toma-žič. Vožnja tja in nazaj stane samo 50 Din. Pri-

zagovarja pred sodiščem. Tem bolj naravno je, da naslika žrtev napada, katerega je obsodilo 52 držav, vsaj okoliščine, pod katerimi je bil iz-vršen prvi spopad.

»Kako se bo položaj Velikanstvo dalje razvi-jal?«

»Ženeva bo že našla rešitev. Politika Abesi-nije je ostala neizpreme-njena. Kot država-člani-ca Društva narodov računa na ženevsko usta-novo (Društvo narodov). Je dovolj manjših držav, katerih se tiče ta zadeva ravno tako kakor nas samih.«

Iz Gibraltarja je pripe-ljala angleška ladja »Ox-ford« neguša v luko Southampton, odkoder je odpotoval 3. maja v Lon-don, kjer ga je ljudstvo navdušeno pozdravljalo.

»Ali ti je ljubše, če te pri cerkvi na sejmišču ali pa v mestu na trgu?«

»Poskusi! Tedaj se bova kje drugje videla.«

»Hoho, ali misliš, da sem taka neurna koza, da si bom jezik opekla? Človek lahko najhujšo resnico tako pove, da mu niti najstrožji sodnik nič ne more. Recimo: povsod ti bom oznanila, kako dobri ljudje so bili stari Ravnjaki vse čase in da se nihče ni k njim zatekel, da mu ne bi bili pomagali. Zdaj pa veje drug veter na Ravnah. Mladi Ravnjak je nagnal ubogo, zapuščeno, preganjano dekle. Siro-mašen bajtljar, ki sam nima dovolj kruha, pa jo je vzel pod streho...«

»Lažnivka!« se je jezno zadržal kmet; »nihče na vsej Bistrici je ne vzame.«

»Hribernik jo. Sicer je revež, sedem otrok ima in le eno kravo, ampak srce ima. Tudi Lenart mi je obljubil; le besedo mu rečem in jo bo.«

Jerca se ni lagala, le zamolčala je nekaj: namreč to, da je kočarjema ponudila sto petdeset dinarjev na mesec za ciganko.

Ravnjaku je vzelo besedo in razburjeno se je igral z verižico na uri. Potem je rekel:

»Če imaš že toliko kam z žensko, kaj potem pri meni sitnaš?«

»To ti hočem dopovedati! Prvič zaradi tega, ker dekle na Ravnah več vidi in se več nauči pa tudi b olj preskrbljeno je kakor pri kaki bajti. Drugič

in poglavitno zaradi tega, ker na Ravne kaj dam, že zaradi tvojih prednikov, in bi mi bilo žal, če bi prišle Ravne ob svoje staro dobro ime.«

»Presneta Hruplja, prisiliti me hočeš, da ob-držim ciganko,« je zaškrtal.

»Prisiliti? Nikakor ne. Če je z dobro voljo ne obdržiš, ti je na nobeno vižo ne pustim. Ne, ne, silim te ne. Kar zdaj grem gor po njo in jo od-peljem h Hriberniku.«

Zasukala se je proti vratom. Tedaj je zavpil gospodar za njo:

»Stoj! Sem pridi! Zmeniti se morava.«

»Če mi hočeš kaj naročiti, hitro povej!« je od-vrnila; »časa jaz ne kradem.«

»Kdo mi reče, da ciganka, ako pri nas ostane, ne bo počenjala bogve kaj?«

»To more za človeka reči samo Bog. Če ti bo kaj škode napravila, ti jo bom jaz povrnila. Za prvi čas pa, ko še ne zna delati, ti plačam sto in petdeset dinarjev na mesec za njeno hrano in stanovanje. Sto ti jih kar zdaj nadam.«

Segla je v žep in privlekla denarnico.

»Obdrži svoj papir!« je zagrmel. »Ali misliš, da mi je za teh nekoliko par? Ako dovolim ciganki, da sme ostati, ji dovolim le zaradi tega, da ne more nihče reči, da sem trdega srca in da se na Ravnah ne držimo več starih krščanskih navad.«

njem šolskem letu dati svoje sinove v Dijaški dom v Ptuj, naj naslovijo svojo prošnjo (brez koleka) na: Ravnateljstvo Dijaškega doma v Ptuj, Minoritski trg 3. Vzdrževalnina bo znašala mesečno 450 Din za gojenca, ki se plača vsak mesec naprej. Posebni izdatki za knjige, šolske potrebščine, zdravnika itd. se poravnajo posebej. Vsak gojenec mora prinesiti s seboj potrebno obleko. Kaj vse mora imeti, se bo sprijetemu prošniku naznanilo obenem z rešitvijo prošnje na priloženem »naročilu«.

Sprejem v kn.-šk. dijaško semenišče v Mariboru. V ta zavod se sprejemajo duševno in telesno zdravi ter nadarjeni sinovi krščanskih staršev iz lavantinske škofije, ki kažejo veselje do duhovniškega poklica in so dovršili kak raz-

red klasične gimnazije, kakor tudi oni, ki mislijo po prestatnem sprejemnem izpitu vstopiti v I. razred državne klasične gimnazije v Mariboru. Učenci realnih gimnazij ne morejo postati gojenci semenišča. Nekolekovane prošnje za sprejem, opremljene s potrebnimi dokumenti (rojstno-krstni list, zadnji šolski izkaz, davčno potrdilo, zdravniško spričevalo), se morajo najpozneje do 31. julija potom pristojnega župniškega urada poslati na lavantinski kn.-šk. ordinariat v Mariboru Prošnjiki, ki bodo polagali sprejemni izpit za vstop v gimnazijo v Mariboru, se naj po prestatnem izpitu predstavijo ravnateljstvu dijaškega semenišča (Koroševa ulica 12, nasproti klasične gimnazije). Vsi ostali prošniki pa naj to store v času od 27. do 31. julija t. l.

Sv. Jurij ob južni žel. Po dolgi in mučni bolezni je preminula na binkoštni ponedeljek ob pol 10. uri dopoldne posestnica Urška Voga v Kladju št. 2, v 49. letu svoje starosti. Spavaj mirno in sladko nam nepozabna Urška, ohranili Te bomo v trajnem spominu in molili za Te. Bog pa Ti naj bo dobrotljiv plačnik za vse Tvoje delo na zemlji! Žalostnemu možu in otrokom ter drugim preostalim pa izrekamo naše iskreno sočutje in sožalje!

Sovjetski zakoni.

List »R. g.« z dne 17. maja poroča po moskovskih »Izvestijah« to-le: »Mlad inženir moskovskega »Elektrokombinata« A. V. Ivanov se je poročil - deklico, kateri je bilo ime Tanja. Ko sta se vzela, je bila Tanja stara 16 let in je še hodila v šolo. Po enem letu sta dobila dete in še po enem letu sta se ločila. Ko so Ivanova vprašali po vzrokih, zakaj je zapustil mlado ženo in razdril ravno ustanovljeno družino, je odgovoril: Kaj hočem narediti? Ona mi več ne vzburja krvi.

Ivanov se je oženil drugič in sicer z delavko istega »Elektrokombinata«, po imenu Nina. Rodila mu je dete in potlej sta se ločila. Zdaj pa je Ivanov navajal druge vzroke za ločitev zakona. Kri mu je še vzburla, a žena je bila slaba gospodinja, vse je bilo preveč kuhano ali pečeno. Pri tej plači, katero je imel, v gospodinjstvu ni mogel shajati.

Ivanov se je oženil tretjič z uradnico istega podjetja z imenom Tosja. Ta zakonska vez je pa trajala le dva meseca. Ivanov se je izrazil, da je to bilo le silno stremljenje. Ljubezen je svobodna — je govoril svoji ženi pri slovesu — ljubezen je kakor ptička. Treba ji je leteti.

Inženjer se je oženil četrtič. Novi žen je bilo ime Lida. Bila je učiteljica in po Ivanovem besednem opredeljenju »mirna baba«. Toda eno leto je prešlo in zopet ni več držalo. Zakaj? Pokazalo se je, da je bila prvič »huda kot čaplja«, — drugič si je »vsled pranja ogrdila roke« in tretjič je bila čisto navadna ženska.

Odprta noč in dan so groba vrata.

Velika Nedelja. V soboto dne 6. t. m. smo ob ogromni udeležbi ljudstva izročili materi zemlji truplo pokojnega g. Antona Hrzič, po domače Boštjanovega ata, pod katerim imenom ga je poznala cela okolica. Pokojni je bil večkratni in tudi sedaj predsednik občine Velika Nedelja ter obenem tudi cerkveni ključar. Bil je globoko veren ter izredno dobrega srca, takorekoč oče siromakov. Kot župan je bil izredno prijazen do vsakogar, in ako je bilo potrebno, je znal tudi vsakega očetovsko poučiti in posvariti. Vsakemu, kateri je imel vsaj enkrat priliko z njim občeati, se je gotovo trajno utisnil v spomin njegov prijazen in dobrodušno smehljajoč obraz. Pokojni je bil star šele komaj 61 let ter ima še živa očeta in mater od kojih je oče star 89, mati pa 86 let. Blagi Anton! Počivaj v miru, mi pa Te hočemo ohraniti v trajnem spominu, saj si nam bil v življenju takorekoč nekaj svetilnik in to v vsem, kakor tudi v gospodarskem oziru. Težko prizadeti družini naše sožalje!

Makole. V nedeljo dne 24. maja smo položili k večnemu počitku posestnico Ljudmilo Tacinger, rojeno Bračič, staro 35 let. Dve leti je tr-

pela na mučni in neozdravljivi jetiki. Rajna je bila dobra žena in skrbna gospodinja; svojemu možu je morala zapustiti tri male, nepreskrbljene otročičke. Nad vse priljubljen ji je bil »Slov. gospodar«, ki ga je prav rada čitala. Na zadnji poti jo je spremljalo mnogo znancev, prijateljev in sorodnikov. G. župnik ji je pri odprtem grobu v slovo spregovoril prisrčne besede. Dobri Milki naj bo Bog milostljiv sodnik, preostalim pa naše iskreno sožalje!

Sv. Andraž v Slov. goricah. Pri nas so zapeli zvonovi in naznanili po vsej okolici tužno vest, da je od trudapolnega dela, okrepčan s tolažili sv. vere, zatisnil oči v starosti 45 let naš dober in ugleden faran in član Apostolstva mož Bezjak Anton iz Vitomarec. Bil je mnogoleten član občinskega odbora in obenem vršil težko službo mesooglednika. Pogreb, ki se je vršil ob navzočnosti vseh sorodnikov in znancev č. g. župnika, občinskega odbora, je g. župan Tomaž Toš v kratkih in resnih besedah opisal njegovo požrtovalno delo. Iskal je zdravja pri mnogih zdravnikih, a ni ga našel. Zapušča ženo in dva sinova. Dragi Anton, počivaj v miru v prerenem grobu!

»A, zdaj Ravnjaka zopet poznam. Z besedo moram nazaj. Nisi, kakor je toliko drugih dedcev, ki jih je deset za en cent — kakor ti je na primer ujec Miha: le povej mu! V tebi tiči še duh starih Ravnjakov.«

»Kar pusti take prilizavne besede; ne vžgejo me in tebi se ne podajo. Sicer pa še nisem do kraja povedal. Ciganica sme ostati pol leta na poskušnjo. Ako se do tedaj ne naredi, so tudi po šestih mesecih naše duri tako široke, da bo lahko zletela ven.«

»Prav mi je, kakor praviš. O šentkatarinjem bova dalje govorila. Da je ciganka na Ravnah v dobrem varstvu, to itak vem; zato se ti že zdaj zahvalim. Zdaj moram pa res iti. Zbogom!«

Ko je odhajala, je komaj zadržala smeh. Odhitiela je po stopnicah gor, da bi videla svojo varovanko.

Ciganka je sedela zraven svoje postelje v Kristinini kamri in se je jokala. Iznenada se je v durih prikazala Jerca. Nekaj trenutkov je strmela v dekle, potem se je oglasila:

»Vanda, zdaj te bi skoraj ne bila spoznala, tako čedno si oblečena. Lepo se ti poda... Toda ti si se jokala. Kaj ti je?«

»Nič, nič,« je ihtela ciganka; »ali ostati ne smem več v tej lepi hiši. Stara gospa in mladi gospod me

bosta nagnala. Kam naj grem? Nazaj moram v tabor in tam me bodo ubili.«

»Vanda, nikar si ne delaj skrbi in obriši si solze! Na Ravnah lahko ostaneš, dokler te je volja. Vse je v redu, gospodar mi je obljubil.«

»Gospodar? To je mladi gospod, kajne? Oh, tega se bojim, ta tako grozno gleda!«

»To je bilo le v začetku, ko ni vedel, kako je s teboj. Dober človek je in skrbel bo zate kakor za druge posle. Mati, Nana, ta šele je dobra duša! Če boš lepo okoli nje, ti bo kakor prava mati.«

Zopet so se odprla vrata in prisopla je Kristina.

»Vanda, Vanda!« je zaklicala, »zdaj je vse prav. Srečna si, ni ti treba od hiše. Skupaj ostaneva za zmerom in skrbela bom zate, kakor da si mi sestra.«

»Da, da, Kristina je pridna, nje se drži!« je potrdila Jerca; »zdaj pa poslušaj, Vanda, kaj ti rečem. Pametna bodi in ne delaj neumnosti! Lagati se ne smeš, vzeti ne smeš ničesar, ampak zmeraj prositi, če bi kaj rada. Pri delu bodi marljiva, na besedo ubogaj in nikoli ne godrnjaj!«

»Tudi, če me bodo topli, ne bom rekla ničesar,« je odvrnila ciganka.

»Vanda, tepsti te nihče ne sme, to ne sme biti,« je vzkliknila Kristina.

(Dalje sledi.)

Oster nastop Italijanov proti plenilec v Addis Abebi.

Po odhodu neguša iz Addis Abebe je pričela splošna plenitev in opustošenje mesta. Italijani so aretirali v abesinski prestolici krog 1500 domačinov. Vsi so bili radi p'nitve in ker niso hoteli izročiti orožja, ustreljeni v skupinah po 40 do 50 naenkrat v štirih skladiščih, ki se nahajajo krog kolodvora.

Novo italij. letališče in odkritje negušovega žitnega skladišča.

V Debrí Markosu so pričeli graditi veliko letališče, na katerem bodo lahko pristajala tudi težka letala. V bližini Debre Brethana je oddelek askarov odkril skrivno skladišče negušove vojske in v njem 30 t živil,